

อายุความล่วง เลขาธิการยึดทรัพย์สินใช้ค่าปรับ

หรือการกักขังแทนค่าปรับ

มาตรา 99 บัญญัติว่า การยึดทรัพย์สินใช้ค่าปรับหรือการกักขังแทนค่าปรับ ถ้ามิได้ทำภายในกำหนดห้าปีนับแต่วันที่ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุด จะยึดทรัพย์สินหรือกักขังไม่ได้

ความในวรรคแรก มิให้ใช้บังคับในกรณีการกักขังแทนค่าปรับซึ่งทำต่อเนื่องกับการลงโทษจำคุก

ข้อความในบทบัญญัติดังกล่าวข้างต้นนั้น ควรเข้าใจในขั้นต้นนี้ไว้ด้วยว่า การยึดทรัพย์สินใช้แทนค่าปรับนั้น เป็นเรื่องเกี่ยวเนื่องกับโทษปรับ ไม่เกี่ยวกับเรื่องริบทรัพย์สินที่บัญญัติไว้ในมาตรา 32, 33, 34 แต่อย่างใด

การนับอายุความในเรื่องนี้มีกำหนด 5 ปี นับแต่วันที่ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุด กล่าวคือ ไม่มีการดำเนินกระบวนการพิจารณาในคดีนั้นอีกต่อไป ซึ่งอาจเป็นเพราะไม่มีผู้ใดอุทธรณ์ฎีกา หรือมีคำพิพากษาฎีกาแล้ว ในกรณีที่เป็นการกักขังแทนค่าปรับ ซึ่งกระทำต่อเนื่องกับการลงโทษจำคุกนั้น ตามบทบัญญัติของมาตรา 99 วรรคท้าย ไม่ให้นำอายุความ 5 ปีตามวรรคแรกมาใช้ กล่าวคือ ไม่มีอายุความในกรณีกักขังแทนค่าปรับ ซึ่งทำต่อเนื่องกับการลงโทษจำคุก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า

ผู้กระทำผิดต้องคำพิพากษาถูกลงโทษจำคุก เกินกว่าอายุความ
5 ปี ตามวรรคแรกก็อาจเป็นได้
